

DET KONGELIGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT

Ifølge liste

Deres ref	Vår ref	Dato
16/169	15/538-	22.11.2016

Høringsbrev - Regelverket om konsekvensutredninger

Vi viser til brev datert 30.09.2016 fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet (KMD) og Klima- og miljødepartementet (KLD) vedlagt to høringsnotater; ett notat med forslag til endringer i plan- og bygningsloven (pbl) og ett notat med forslag til ny forskrift om konsekvensutredninger.

Vi viser videre til vår uttalelse datert 14.04.2016 til den innledende departementsforeleggelsen samt vår uttalelse datert 23.06.2016 til departementsforeleggelsen.

Høringsnotat fra KMD om endringer i plan- og bygningslovens bestemmelser om konsekvensutredninger:

De foreslåtte endringene i plan- og bygningsloven omfatter:

1. Bestemmelser om konsekvensutredninger knyttet til områdereguleringer og detaljreguleringer (§§ 12-2 og 12-3)
2. Bestemmelser om tidspunkt for høring av planprogram (§§ 4-1, 11-13 og 12-9)
3. Ny bestemmelse om overtredelsesgebyr ved brudd på regelverket om konsekvensutredning (§ 32-8a)

I følge høringsnotatet vil forslagene knyttet til pkt. 1 og 2 innebære en forenkling av regelsettet samt medføre økt fleksibilitet. Endringsforslaget i pkt. 3 (ny bestemmelse om sanksjoner) har sin bakgrunn i det reviderte EU-direktivet vi er pålagt å implementere.

Landbruks- og matdepartementet (LMD) har ikke merknader til KMD sine forslag til lovendringer.

Høringsnotat fra KMD og KLD med forslag til ny forskrift om konsekvensutredninger.

Regelverket om konsekvensutredninger innebærer utvidede krav til saksbehandling og dokumentasjon for nærmere bestemte planer og tiltak. Hvilke planer og tiltak som omfattes skal fastsettes i forskrift. Regelverket er utformet i tråd med EIA-direktivene om miljøkonsekvensutredninger. Direktivet er nå endret, og dette skal implementeres i norsk rett.

Generelle kommentarer:

LMD har i tidligere uttalelser, senest i brev av 14.04.16 og 23.06.16 til KMD og KLD, vært opptatt av at en bør legge seg på en minimumsløsning ved implementering av EIA-direktivene. Dette med bakgrunn i målet om forenklinger i forvaltningen. Vi registrerer at foreliggende utkast til forskrift går i riktig retning i så henseende.

Målet om forenkling tilsier også å søke å unngå "dobbelbehandling". Vi er derfor tilfreds med at det nå tas hensyn våre tidligere innspill om å fjerne de nasjonalt begrunnede reglene om krav til konsekvensutredning for landbruksveger og treslagsskifte.

Vi har tidligere spilt inn at en i størst mulig grad bør legge opp til en direkte oversettelse av EIA-direktivet. Dette prinsippet benyttes nå i større grad enn i tidligere utkast til nye forskrifter.

Selv om hovedprinsippet bør være en direkte oversettelse av EIA-direktivene i norsk rett, ser vi gode grunner for å være pragmatiske i forhold til en viss nasjonal tilpasning når det gjelder forhold som er spesielle for Norge. Dette kommenteres nedenfor.

Videre har vi i tidligere høringsrunder vært opptatt av at det ikke er hensiktsmessig, hverken for tiltakshavere eller myndigheter, å ha to forskrifter om konsekvensutredninger å forholde seg til. Siden de nyeste forskriftene ble vedtatt 1. januar 2015, har vi hatt en situasjon med to forskrifter. Dette foreslås nå endret, slik at forskriftene slås sammen igjen til én forskrift. Dette støtter vi fullt ut, jf. våre tidligere innspill.

Vi merker oss at forslaget om å slå sammen de to forskriftene til én forskrift, nå gjøres til et stort poeng under omtalen av økonomiske og administrative konsekvenser. Selv om det er under to år siden forskriften ble splittet i to, konkluderes det i høringsnotatet slik: *"En særlig viktig forenkling er at det foreslås én forskrift om konsekvensutredninger fremfor dagens to forskrifter. Dette vil være en fordel for alle brukerne av forskriften."*

Kommentar til enkelte av bestemmelsene i forskriften:

Vedlegg II

EIA-direktivets annex II er implementert i vedlegg II. I tillegg er det tatt inn enkelte nasjonalt begrunnede elementer i vedlegget.

Treslagsskifte:

LMD tar til etterretning og støtter fullt ut at det ikke lenger er aktuelt å videreføre en nasjonalt begrunnet bestemmelse om konsekvensutredning for treslagsskifte. Dette er i tråd med tidligere innspill fra oss.

Skogreisning:

Det foreslås at det presiseres at det kun er meldepliktige skogreisningstiltak som skal vurderes nærmere. LMD støtter dette.

Reingjerder på mer enn 30 km:

LMD viser til tidligere uttalelser der vi argumenterer for at dette nasjonalt begrunnede tiltaket bør tas ut. Dette er tilstrekkelig regulert i reindriftsloven.

I høringsnotatet uttales følgende på s.26: "*Det vil, basert på innspill ved høringen, bli vurdert om den nasjonale særregelen om reingjerder skal videreføres eller senkes til 15 km.*"

LMD er uenige i at dette nasjonalt begrunnede tiltaket skal videreføres i ny forskrift. Vi viser til tidligere argumentasjon, senest i vår uttalelse til departementsforeleggelsen den 23.06.16: "*LMD mener generelt at forskriften ikke må gjøres mer omfattende enn det som strengt tatt er nødvendig for å tilfredsstille kravene i EU-direktivene. Norge har et omfattende lovverk for å vurdere miljøkonsekvenser, og vi mener dette regelverket er godt nok for de tiltakene som ikke er regulert i EU-direktivene. Både naturmangfoldloven og relevant sektorlovverk innenfor landbrukssektoren inneholder bestemmelser som skal ivareta miljöhensyn. Regjeringen ønsker forenklinger, og vi bør derfor ikke innføre regelverk som legger opp til dobbeltbehandling. LMD mener på denne bakgrunn at de "nasjonalt begrunnede tiltakene" bør tas ut av vedlegg II. Innenfor landbrukssektoren gjelder dette treslagsskifte, reingjerder og landbruksveier.*"

LMD mener reindriftsgjerder er tilstrekkelig regulert i reindriftsloven, der det i paragraf 24 blant annet står følgende: "*Gjerder og anlegg som skal bli stående ut over en sesong, kan ikke oppføres uten godkjenning av departementet. Godkjenning av større anlegg kan først gis etter en fagkyndig vurdering av de samlede miljømessige virkninger, sammenholdt med de reindriftsfaglige behov for anlegget.*"

Saksbehandling av slike søknader starter hos Fylkesmannen og behandles deretter av Reindriftsstyret (jf. reindriftsloven paragraf 71) som treffer vedtak. Deretter behandles søknaden av departementet som treffer endelig vedtak. Dette er en meget omfattende

saksbehandling som etter vår vurdering gjør det helt unaturlig og unødvendig byråkratisk å opprettholde den nasjonale særregelen.

Eablering av landbruksveg dersom nyanlegget overskrider 5 km

LMD mener dette nasjonalt begrunnede tiltaket bør tas ut av forskriften med den begrunnelse at miljøkonsekvensene blir tilstrekkelig belyst gjennom behandlingen etter landbruksvegforskriften. Departementet har tidligere sørget for at landbruksvegforskriften i seg selv ivaretar omtrent de samme saklige krav til vurdering av konsekvenser som ellers ligger i den nasjonale særregelen. Vi mener dette i like store grad gjelder den nylig reviderte landbruksvegforskriften. Skognæringens eget sertifiseringssystem med miljømål og dokumentasjonskrav trekker i samme retning, og da er det etter vår vurdering unødvendig byråkratisk å opprettholde en nasjonal særregel.

Vedlegg III: Vurdering av vesentlige virkninger:

KLD og KMD vurderer å ta inn annex III i sin helhet i forskriften. Dette er i samsvar med tidligere innspill fra LMD, og støttes.

Det foreslås å videreføre noen av kriteriene fra gjeldende forskrift som ikke inngår i EIA-direktivet:

Nr. 2 bokstav i: *Områder som har betydning for samiske utmarksnæringer eller reindrift.* LMD mener dette må inn i forskriften selv om det ikke ligger i direktivet med den begrunnelse at dette kun er aktuelt i Norge.

Med hilsen

Geir Dalholt (e.f.)
avdelingsdirektør

Brynhild Resell
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer

Adresseliste

Klima- og miljødepartementet Postboks 8013 Dep

0030 OSLO

Adresseliste

Kommunal- og
moderniseringsdepartementet

Postboks 8112 Dep

0030

OSLO